

	I. Forsørgere		II. Ikke-forsørgere	
	Maksimal- indkomst- beløb kr.	Nedslags- beløb kr.	Maksimal- indkomst- beløb kr.	Nedslags- beløb kr.
A. København m. v.	11 000	3 300	7 500	2 000
B. Købstadkommuner m. v. samt visse landkommuner .	10 000	2 900	7 000	1 800
C. Øvrige landkommuner	9 000	2 500	6 500	1 600

Endvidere er der sket den ændring, at nedslaget ikke kan overstige *halvdelen* af forskellen mellem den skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten. Hvis således en forsørger i København, der omfattes af bestemmelserne, har en skattepligtig indkomst på 7 000 kr., bliver nedslaget halvdelen af forskellen mellem 11 000 kr. og 7 000 kr., 4 000 kr., eller 2 000 kr.

Om disse ændringer anførte *finansministeren* ved fremsættelsen:

„Med hensyn til . . . det nedslag, der ydes for nedsat erhvervsøvrne til aldersrentemodtagere m. fl. og til personer, der er fyldt 65 år, gælder, at man, siden nedslagsreglerne første gang gennemførtes med virkning for skatteåret 1948—49, hvert år har ændret satserne, således at man på det nærmeste har undgået stigning i rentemodtagernes skat som følge af de gennemførte forhøjelser af rentebeløbene. Også i 1955 vil rentemodtagerne få en noget større indkomst som følge af, at renten er steget, og man har derfor også i det foreliggende forslag søgt at undgå sådan stigning af skatten.

Herudover er der foretaget en betydningsfuld ændring af den måde, hvorpå nedslaget beregnes. Dels er den indkomstgruppe, indenfor hvilken der kan gives nedslag, udvidet væsentligt. Jeg kan som eksempel nævne, at maksimalindkomsten for henholdsvis forsørgere og ikke-forsørgere i hovedstadsområdet efter de gældende regler er henholdsvis 7 300 kr. og 5 200 kr., men efter forslaget henholdsvis 11 000 kr. og 7 500 kr. Og dels er nedslaget foreslået beregnet som halvdelen af — mod efter de gældende regler hele — forskellen mellem den skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten. Herved opnår man, at den stigning i skatten, som jo er en uundgåelig følge af stigende indkomst, bliver mere lempelig, eller, som man også kan udtrykke det, at *aftrapningen af nedslagsbeløbene bliver mindre brat*.

Endvidere opnår man, at der også tages hensyn til de såkaldte „*selvpensionister*“, hvis forhold, som det vil være det høje ting bekendt, tidligere har været genstand for drøftelser her i tinget. Selvom en del af den kritik, som har været fremsat fra „selvpensionisterne“s side, retter sig mod forhold, der ikke kan rådes bod på ad skattelov-